

VỀ CUỘC ĐẤU TRANH CHỐNG CÁC LUẬN ĐIỀU XUYỀN TẠC HỒ CHÍ MINH

Mạch Quang Thắng

Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

TÓM TẮT

Hồ Chí Minh là "nhân vật kiệt xuất", là "Anh hùng giải phóng dân tộc và nhà văn hóa kiệt xuất của Việt Nam" theo đánh giá của UNESCO. Hồ Chí Minh là "Anh hùng dân tộc vĩ đại" theo ghi nhận của Đại hội Đảng Cộng sản Việt Nam, là "Bác Hồ" trong tâm khảm của nhiều thế hệ người Việt Nam yêu nước. Hồ Chí Minh là người tham gia sáng lập Đảng Cộng sản, là người sáng lập Đảng Cộng sản Việt Nam, là người khai sinh nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, là người sáng lập mặt trận dân tộc thống nhất, là người cha thân yêu của các lực lượng vũ trang nhân dân. Hồ Chí Minh là chiến sĩ kiên cường của phong trào cộng sản và công nhân, phong trào giải phóng dân tộc trên thế giới. Người là lãnh tụ của dân tộc và của Đảng Cộng sản Việt Nam. Đó là sự thật. Nhưng, hiện vẫn còn một số người cố tình không hiểu; họ xuyên tạc cuộc đời và sự nghiệp của Hồ Chí Minh. Cần nhìn nhận như thế nào về điều này?

Từ khóa: Hồ Chí Minh, xuyên tạc, hạ bệ thần tượng, hiểu lầm, đấu tranh

1. Cần nhận diện những quan điểm xuyên tạc về Hồ Chí Minh

Một số người thâm thù chủ nghĩa cộng sản, mang tư tưởng chống cộng (*anti-communisme*), và đương nhiên họ ghét sự nghiệp cách mạng Việt Nam, ghét Đảng Cộng sản (ĐCS) Việt Nam rồi đi đến ghét luôn cả nhân Hồ Chí Minh. Điều này có logic của nó. Bởi vì, sự nghiệp của Hồ Chí Minh và sự nghiệp cách mạng của ĐCS Việt Nam là một.

Chủ nghĩa cộng sản đã và đang là một tâm điểm để các thế lực thù địch đả kích. Đã có rất nhiều chiến dịch lớn có quy mô quốc tế chống phá, vu khống chủ nghĩa cộng sản. Hội đồng châu Âu đã ra một luật lên án chủ nghĩa cộng sản, đặt chủ nghĩa cộng sản ngang hàng như là chủ nghĩa phátxít! Các thế lực thù địch không từ một phương thức nào để xuyên tạc về chủ

nghĩa cộng sản, trong đó có việc nói xấu những lãnh tụ, những người lãnh đạo cách mạng ở nhiều nước. Điều này không có gì lạ. Đã có thời những người hận thù cộng sản ra sức xuyên tạc về “chân dung” của người cộng sản khi cho rằng, đó là người không có tình cảm, không có tình nghĩa cha con, vợ chồng, anh em.... Thậm chí, cực đoan hơn, họ còn vẽ tranh tuyên truyền người cộng sản với hình ảnh mồm ngậm con dao găm, máu từ mồm rỉ ra, mặt đờ đờ sát khí, cứ như một con ma cà rồng, một con ngáo ộp. Có người chạy sang hàng ngũ những thế lực thù địch, đã nói thẳng tâm trạng của nhóm người căm ghét chủ nghĩa cộng sản liên quan đến vấn đề này như sau: “Hồ Chí Minh đối với những người căm thù cộng sản trở thành hồ rác để người ta trút tất cả những sự phẫn nộ, thù hận và sự khinh bỉ...”[1].

Đây thuộc về cái TÂM. Cái tâm không trong sáng, đầy thù hận với sự nghiệp cách mạng gắn với tên tuổi của con người Hồ Chí Minh, thì điểm nhìn và cách nhìn của những người có cái tâm không trong sáng đó chắc chắn bị lệch lạc. Ở đây, không phải là sự ngộ nhận mà là ý đồ cố tình xuyên tạc. Ngộ nhận thì khác. Có thể người ta có cái tâm trong sáng, nhưng những thông tin đến với người ta bị sai lệch cho nên rất dễ làm cho người ta đi đến nhận định không đúng. Mỗi một khi thông tin đã được điều chỉnh, được đính chính thì người ta có thể dễ dàng thay đổi lại nhận định. Hoặc, cũng đối với một số người vốn có cái tâm trong sáng, khi nghiên cứu, nhìn nhận về Hồ Chí Minh nhưng với phương pháp không đúng thì cũng có thể đánh giá về Hồ Chí Minh bị sai lệch. Cũng như trường hợp trên đây, nếu được thay đổi phương pháp nghiên cứu, phương pháp tiếp cận cho phù hợp, cho đúng đắn thì người ta sẽ điều chỉnh lại nhận định cho đúng đắn hơn.

Đảng này, không phải là từ các nguồn thông tin, từ mức độ và chất lượng thông tin (các tài liệu của Hồ Chí Minh và về Hồ Chí Minh); không phải là từ phương pháp tiếp cận không phù hợp hay phương pháp nghiên cứu, nhìn nhận sai, mà là từ định kiến thâm thù. Đã như vậy thì một số người thuộc về trường hợp này sẵn sàng bóp méo thông tin, xuyên tạc, đổi trắng thay đen, đánh tráo khái niệm. Có một số trường hợp, một số người thuộc dạng có cái tâm không trong sáng này thể hiện cách nói, thể hiện ra các bài viết một cách tinh vi, ngụ ý, ẩn dấu, nhưng có không ít trường hợp thật trắng trợn, cực đoan, thể hiện ra bằng những lời lẽ "hàng tôm hàng cá", hằn học, chửi bới, mạt sát Hồ Chí Minh... Tất cả các dạng đó có thể không hợp với đối tượng người này nhưng lại hợp với số ít đối tượng

người nghe, người đọc loại khác. Nhưng xem ra, loại bịa đặt nhân chứng, tài liệu, hoặc dựa trên một vài sự kiện có thật để xuyên tạc về cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng Hồ Chí Minh, nghĩa là những cách trình bày lắt léo, tinh vi, cộng với bút pháp có vẻ ly kỳ hấp dẫn là có vẻ "ăn" hơn cả, nghĩa là có tác động lớn hơn cả, lừa được không ít người, nhất là đối với lớp người trẻ.

Các nguồn tài liệu liên quan đến thân thế, sự nghiệp của Hồ Chí Minh cho đến nay nhiều vô kể. Nhưng, cái quan trọng nhất là cái nhìn, cái tâm của mỗi người khi đánh giá Hồ Chí Minh. Cùng một sự kiện, nhưng với cái tâm như thế này thì người viết đánh giá Hồ Chí Minh như thế, nhưng cùng với cái tâm khác thì người ta lại đánh giá về Hồ Chí Minh khác hẳn một trời một vực.

Số người viết sách, viết báo, cả báo viết, cả báo mạng, để cố tình xuyên tạc Hồ Chí Minh cho đến nay không ít. Họ xuyên tạc đủ điều, "bôi đen" Hồ Chí Minh từ đời riêng đến cả các mối quan hệ công tác và cố ý khái quát cả các những hiện tượng nhất thời, không đúng với bản chất của sự việc. Có khi họ cố tình đem Hồ Chí Minh đối lập với dân tộc Việt Nam. Có khi họ cho rằng, Hồ Chí Minh là đồ đệ của Quốc tế Cộng sản, của V. I. Lênin, của J. Xtalin nhưng núp dưới bóng của chủ nghĩa dân tộc. Họ lý giải hiện tượng lòng dân và ý dân Việt Nam yêu kính Hồ Chí Minh là do sùng bái cá nhân....

Nhận rõ những luận điểm muốn “hạ bệ thần tượng” Hồ Chí Minh. Trong tiến trình cách mạng, ĐCS Việt Nam càng ngày càng nhận thức rõ rằng, Hồ Chí Minh đã đóng vai trò cực kỳ quan trọng đối với cách mạng Việt Nam; rằng, thực tế của sự nghiệp cách mạng Việt Nam nói chung và của những năm đổi mới nói riêng đã chứng

tỏ rằng, không những chủ nghĩa Mác - Lênin, mà còn là tư tưởng Hồ Chí Minh, đã trở thành yếu tố chỉ đạo làm nên thắng lợi cho nhân dân Việt Nam.

Trong nhiều “kênh” chống phá sự nghiệp cách mạng Việt Nam, muốn đưa Việt Nam đi theo con đường khác, không phải là con đường độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội (CNXH), các thế lực thù địch của cách mạng Việt Nam đã nhằm vào hai “kênh” chính yếu nhất: chống ĐCS Việt Nam và chống Hồ Chí Minh.

Cũng dễ hiểu thôi, vì chống một tổ chức chính trị đang cầm quyền, tìm mọi cách làm cho ĐCS Việt Nam yếu đi, làm cho nó dần dần biến chất hoặc đi đến tan rã, nếu điều đó xảy ra thì: mọi thành quả cách mạng mà ĐCS và nhân dân Việt Nam đều sẽ bị đổ phũ; Việt Nam sẽ đi theo con đường khác.

“Kênh” thứ hai là chống vào nền tảng tư tưởng và kim chỉ nam cho hành động của ĐCS Việt Nam và đánh vào giá trị tinh thần to lớn của Đảng và dân tộc, hay nói như nhiều người đã nói là “hạ bệ thần tượng” Hồ Chí Minh. Hồ Chí Minh, cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng của Hồ Chí Minh, đã trở thành giá trị văn hóa có tính bền vững của cả dân tộc Việt Nam. Làm sụp đổ thần tượng này, tức là làm đánh mất giá trị văn hóa và làm cho Việt Nam đi theo một con đường khác. Giá trị tinh thần Hồ Chí Minh với ĐCS và với sự phát triển của dân tộc Việt Nam trên con đường XHCN là một. Đánh vào Hồ Chí Minh cũng tức là đánh vào sự nghiệp cách mạng Việt Nam. Chĩa mũi dùi vào Hồ Chí Minh, hạ bệ “thần tượng” Hồ Chí Minh cũng là một biện pháp mà các thế lực xấu, thế lực phản động thường làm. Chính vì vậy, trên các phương tiện thông tin đại chúng, mà trong thời đại bùng nổ công nghệ thông tin hiện nay,

những bài, những sách viết xuyên tạc về Hồ Chí Minh quá nhiều. Những người chống đối sự nghiệp cách mạng Việt Nam, trong đó có cả việc chống Hồ Chí Minh, đã thẳng thừng tuyên bố rằng: “Trong khối “8406” bây giờ có mục tiêu cương quyết đập đổ thần tượng Hồ Chí Minh, phá bỏ huyền thoại, và vì thế tìm đủ mọi cách để có thể hạ bệ thần tượng Hồ Chí Minh bằng mọi giá”[2].

Trong nhiều ý kiến xuyên tạc, đáng chú ý là những ý kiến cho rằng, không có tư tưởng Hồ Chí Minh; rằng, tư tưởng Hồ Chí Minh chỉ là điều do ĐCS Việt Nam tưởng tượng ra; rằng, cuộc đời của Hồ Chí Minh đầy những điều giả dối, Hồ Chí Minh là con người độc tài..., do đó không xứng đáng là một “thần tượng” để mọi người dân Việt Nam ngưỡng mộ; rằng, sự ngợi ca, tôn vinh Hồ Chí Minh chỉ là sự sùng bái cá nhân mà thôi.

Trong nhiều biện pháp, thì biện pháp đánh vào cái gốc, đánh vào nền tảng tư tưởng, đánh vào yếu tố tinh thần, đánh vào giá trị văn hóa với tư cách như là la bàn định hướng đi cho dân tộc, đánh vào lãnh tụ của sự nghiệp cách mạng Việt Nam... là biện pháp thâm hiểm nhất. Cho nên, những kẻ xấu không từ một thủ đoạn nào, một hành vi nào, tận dụng tất cả mọi diễn đàn có thể có được trong công nghệ thông tin hiện đại để bôi xấu, xuyên tạc về cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng, trước tác của Hồ Chí Minh. Họ muốn viết càng nhiều càng tốt, nói càng nhiều càng tốt, trên nhiều phương tiện càng tốt, dựng chuyện ly kỳ, bịa đặt, nói và viết úp úp mở mở... làm cho ngay cả không ít người có lương tri có lúc cũng “loáng choáng”.

Xin khẳng định rằng, tập trung vào hai “kênh” đó, chĩa mũi dùi vào hai “kênh” đó, nếu thành công, thì đó là con đường ngắn

nhất để những người có ý đồ xấu đối với cách mạng Việt Nam đạt được mục tiêu. Do vậy, bảo vệ ĐCS Việt Nam, bảo vệ Hồ Chí Minh, trong đó có tư tưởng Hồ Chí Minh, bảo vệ chủ nghĩa Mác-Lênin, là những cuộc chiến đấu gian khổ, quyết liệt để bảo vệ sự phát triển của dân tộc, tức là bảo vệ và khẳng định, kiên trì con đường XHCN mà Hồ Chí Minh và nhân dân ta đã lựa chọn và ĐCS Việt Nam đã khẳng định lại ngay từ ngày đầu thành lập đầu năm 1930.

Chống quan điểm từ một số cá nhân bất mãn với chế độ chính trị hiện hành của Việt Nam

Những người bất mãn là những người Việt Nam từng có liên quan đến việc này việc nọ, từng giữ chức vụ này chức vụ nọ trong bộ máy của hệ thống chính trị ở Việt Nam, nay không còn có tình cảm với cách mạng hoặc thù hận do nhận thức sai lệch, do bị “dính” đến một hoặc nhiều sự kiện nào đó, hoặc bản thân mình hoặc người trong gia đình mình bị tổn thương... Điều này là dễ hiểu, vì trong quá trình cách mạng Việt Nam, có một số vấn đề sai lầm ảnh hưởng đến gia đình người này, người nọ, có một số sự việc rất nhạy cảm liên quan trực tiếp đến người này, người nọ. Một số trong họ đang ở trong nước, một số khác định cư ở nước ngoài, có trường hợp “ra đi” hợp pháp, lại có trường hợp không hợp pháp. Chúng ta thường thấy bài vở, tác phẩm của họ trên các quầy sách báo nước ngoài, trên nhiều phương tiện thông tin đại chúng, trên các báo mạng internet.

Chúng ta thấy rằng, những tác phẩm, bài vở của họ về cách mạng Việt Nam, về Hồ Chí Minh sặc mùi cực đoan, xuyên tạc, chửi rủa, hằn học, thâm thù... Họ dùng đủ lời lẽ, lập luận để vu cáo, xuyên tạc. Họ làm ra vẻ họ là những người “trong cuộc”, là những người nằm trong lòng các sự kiện

đó, thậm chí là những sự kiện cho đến hiện nay được nhiều người coi là bí ẩn, cho nên họ cho rằng, họ là những người nắm chắc được bản chất của sự kiện để đưa ra thông điệp cho người đọc, người nghe rằng, những điều họ viết, họ nói mới là sự thật. Họ tự phong cho mình là người “vén những tấm màn bí mật” ở chốn “thâm cung bí sử”.

Thế yếu nhất của họ thường là bị mang danh là người bất mãn với chế độ chính trị, với cách mạng Việt Nam, bị nhiều người coi là “những phần tử phản động”, cho nên họ có thái độ cực kỳ cay cú, cho nên họ sẵn sàng bịa chuyện, hoặc dựa trên một vài sự kiện, tài liệu có thật để rồi thêm thắt, bình luận, hoặc viết rất ly kỳ, tinh vi để nói xấu Hồ Chí Minh, nói xấu cách mạng, nhấn mạnh, tô đậm những sai lầm, khuyết điểm của ĐCS Việt Nam. Có người cho rằng: “Còn đối với những người vượt biên, hay những người là nạn nhân của chế độ cộng sản, buộc phải rời Tổ quốc ra đi trong một nỗi đau khổ khôn cùng, trong một lòng thù hận khôn nguôi, thì chỉ có Hồ Chí Minh là cái đích, cái biểu tượng dễ nhất để mà khắc nhò, để mà đánh đấm”[3].

Sự bất mãn của họ làm cho họ phát ngôn rất cực đoan về thân thể, sự nghiệp, tư tưởng Hồ Chí Minh. Họ tìm mọi cách nói xấu Hồ Chí Minh, ly gián người này người nọ, bịa chuyện. Họ tận dụng nhiều diễn đàn, thể loại để làm việc đó, như viết báo, nhất là trên mạng internet; viết sách, viết văn, nói chuyện với nhiều đối tượng; v.v.

Số người bất mãn này thường liên lạc với nhau ở trong nước và ngoài nước, tự phong là những người dân chủ, những người bất đồng ý kiến với ĐCS và Nhà nước Việt Nam. Trong số những người bất mãn, thực ra không phải ai cũng xuyên tạc Hồ Chí Minh. Họ chĩa mũi dùi vào ĐCS Việt Nam, nhưng có không ít người vẫn

kiêng nể Hồ Chí Minh; nhưng phần đông trong số họ là xuyên tạc đả kích cả hai, cả ĐCS Việt Nam, cả cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng Hồ Chí Minh. Thực ra, tác dụng của sự xuyên tạc từ những người bất mãn này không thực sự lớn, vì họ mang danh là những người phản bội; người đọc, người nghe thấy rõ bản chất, thái độ, động cơ chính trị của họ. Lợi thế của họ chính là ở chỗ họ nói với những người nghe và người đọc rằng, họ là những người trong cuộc; họ là sản phẩm của cách mạng, thậm chí một số người xuất thân là con em cách mạng... Số này, lúc đầu còn có vẻ e dè, nhưng càng về sau viết xuyên tạc về Hồ Chí Minh càng mạnh mẽ hơn, không ngại bất cứ khía cạnh nào, kể cả những khía cạnh về mặt đời tư của Hồ Chí Minh, cố tình bôi đen đời tư của Hồ Chí Minh và rồi mức độ càng ngày càng cay cú, cực đoan.

2. Cần chống lại một số quan điểm hiểu lầm, hiểu sai

Có một số người thuộc về "phía ta", nhưng nhận thức có lúc không đầy đủ cho nên đưa ra một số ý kiến không đúng về Hồ Chí Minh. Họ tách rời tư tưởng Hồ Chí Minh với chủ nghĩa Mác - Lênin, hiểu một cách phiến diện về Hồ Chí Minh, "tôn vinh" một cách cực đoan về Hồ Chí Minh để bọn xấu xuyên tạc.

Trong tình hình đó, cần tăng cường đấu tranh trực diện với các luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh.

Các công trình khoa học đúng đắn về Hồ Chí Minh cả ở trong nước và ngoài nước được công bố tự nó là những mũi tiến công vào những luận điệu xấu, luận điệu xuyên tạc về Hồ Chí Minh. Nhưng, chừng ấy thôi chưa đủ. Rất cần có cả những bài viết, những tác phẩm đấu tranh trực diện để chống lại những luận điệu đó.

Có người cho rằng, những luận điệu xuyên tạc với cái tâm xấu ấy, những giọng điệu cực đoan, chửi rủa, "hàng tôm hàng cá" ấy không đáng để chúng ta viết bài chống lại; cách tốt nhất là hãy cứ "lờ" đi, chỉ cần có những công trình nghiên cứu nghiêm chỉnh, đúng đắn về Hồ Chí Minh là đủ...

Vấn đề không đơn giản như vậy. Thiết nghĩ rằng, trong tình hình hiện nay, rất cần thiết phải có những bài viết trực diện phản bác lại những luận điệu xuyên tạc cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng Hồ Chí Minh. Đáng tiếc là "mặt trận" này xưa nay ở nước ta còn quá yếu ớt. Do vậy, muốn đấu tranh chống lại những luận điệu xuyên tạc cuộc đời, sự nghiệp, tư tưởng Hồ Chí Minh, cần đẩy mạnh hơn nữa công bố những bài viết phản bác trực diện trên các phương tiện thông tin đại chúng. Vấn đề còn lại là ở chỗ cách thể hiện như thế nào.

Nhiều bài viết dạng này trong những năm vừa qua ở nước ta thường mắc phải sai lầm là không chú ý đến đối tượng mà mình phản bác. Những người xuyên tạc Hồ Chí Minh, như đã phân tích ở bên trên, thường có cái tâm xấu, thường là những kẻ phản động. Những người này hoàn toàn có quan điểm, lập trường khác chúng ta, hoàn toàn không đứng trên quan điểm của Đảng. Do vậy, không nên và không thể dùng quan điểm, lập trường Mác - Lênin để "đấu" với họ. Về vấn đề tương tự, ngay bản thân Hồ Chí Minh cũng đã có lần phê bình một số cán bộ cải cách ruộng đất của ta khi tuyên truyền, giải thích cho linh mục thường cứ lấy chủ nghĩa Mác - Lênin ra để giải thích. Hai chỗ đứng khác nhau, nhất thiết không thể viết theo kiểu cũ.

Không nên lấy lời lẽ chửi rủa để đối lại lời lẽ chửi rủa của những người xuyên tạc.

Những luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh của những người không có tâm lành thường là rất cực đoan, bôi đen, chửi rủa kiểu “hàng tôm hàng cá”. Sự phê bình nào cũng cần cái chất văn hóa, có như thế sự phê bình, phê phán mới ở tầm trí tuệ, mới có tác dụng, và qua đó cũng có thể hy vọng làm cho đối tượng được phê bình, phê phán tâm phục khẩu phục.

Những bài phê phán, phản bác sắc bén bao giờ cũng đi kèm với lối lập luận, với hành văn trong sáng, hấp dẫn, đầy tính nhân văn, hướng thiện, hướng cho người đọc vào cái đẹp của tình và lý. Điều này khác một trời một vực với kiểu lý lẽ không sắc bén, nhưng lại được viết theo kiểu đao to búa lớn, chửi cho bõ tức, “hòn đá ném đi, hòn chì ném lại”. Hơn ở đâu hết, những bài luận chiến này càng phải được đặt trên cái nền của văn hóa. Có như thế, những lời lẽ của người viết mới có sức sống lâu bền. Cái bền và cái lan tỏa của văn hóa chính là ở đó.

Những bài viết cần kịp thời, có lý lẽ khoa học; chú trọng xây dựng đội ngũ cán bộ xung kích đấu tranh chống lại các luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh.

Những luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh thường rải rác cả thời gian và không gian, cho nên cần theo dõi chặt chẽ để có những bài viết phản bác kịp thời. Muốn vậy, phải có bộ phận chuyên trách theo dõi để phối hợp hoạt động nhịp nhàng, chú ý cung cấp tài liệu kịp thời cho người viết.

Kịp thời, đúng lúc là một nhân tố bảo đảm sự thắng lợi trong cuộc đấu tranh tư tưởng nói chung, nhất là trong thời buổi công nghệ thông tin phát triển nhanh đến chóng mặt như hiện nay. Với công nghệ này, cần tận dụng các phương tiện một cách phong phú, hiệu quả. Chưa bao giờ mặt

trận tư tưởng được mở rộng với nhiều phương tiện, hình thức như giai đoạn hiện nay. Đó là các phương tiện nghe nhìn, là truyền miệng, là báo viết, điện tử, báo hình, là phương tiện lưu truyền không chỉ là trên giấy... Người chiến sĩ trên mặt trận này hiện nay chưa bao giờ có được những lợi thế hành nghề như thế. Nhưng, lợi thế đó cũng nằm ở phía bên kia, mà có khi với điều kiện kinh phí, họ lại nhanh nhạy hơn chúng ta. Do vậy, phải có sự đầu tư thêm “vũ khí”, tức là phải chịu bỏ tiền ra để đầu tư “nâng cấp” các phương tiện. Phương tiện không phải là số 1, càng không phải là duy nhất, nhưng chúng có vai trò cực kỳ quan trọng trong cuộc đấu tranh trên mặt trận tư tưởng.

Đương nhiên, phương tiện vẫn chỉ là phương tiện; cái phần quan trọng nhất phải là con người sử dụng phương tiện đó. Do vậy, cái logic của vấn đề còn lại là ở chỗ, con người đó phải được đào tạo, phải được luôn luôn được bồi dưỡng, được tu dưỡng. Điều này đòi hỏi chất lượng người chiến sĩ trên mặt trận tư tưởng. Mà chất lượng này được tạo ra từ kết quả tổng hợp của nhiều yếu tố. Cần có biện pháp xây dựng đội ngũ cán bộ xung kích đấu tranh phản bác lại những luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh. Chúng ta không dùng cụm từ “Đội ngũ cán bộ chuyên trách” mà là “Đội ngũ cán bộ xung kích”. Điều đó có nghĩa là, những chuyên gia trên lĩnh vực này có thể kiêm nhiệm từ các cơ quan, nhưng nên có một bộ phận chuyên trách. Tất cả lực lượng này, xin nhấn mạnh rằng, phải có tổ chức, không phải là cộng tác viên, mà họ tuy có thể là những người kiêm nhiệm, nhưng đối với họ, việc thường xuyên đấu tranh phản bác lại những luận điệu xuyên tạc Hồ Chí Minh là một trong những nhiệm vụ chính trị, chính thức trong biểu lịch công tác hằng

năm. Đương nhiên, cần có chính sách đãi ngộ phù hợp cho đội ngũ này.

Nhìn một cách toàn diện thì đó là công tác tổ chức của một mặt trận chiến đấu với nhiều nhiệm vụ, với cả một bộ máy quy củ, chặt chẽ từ trên xuống dưới, từ sự lãnh đạo, chỉ đạo của Bộ Chính trị, Ban Bí thư Trung ương Đảng đến các đơn vị và cá nhân. Trên thực tế, có một số bài viết, bài nói phê phán lại các tuyên tạc của một số người về Hồ Chí Minh không có sức thuyết phục, ngay cả phía chúng ta. Nguyên nhân chủ yếu là do những bài viết đó ít có chất liệu khoa

học, lý lẽ không xác đáng. Do vậy, vấn đề đặt ra là ở chỗ: người viết phải có trình độ chuyên sâu, với phương pháp tốt. Điều này liên quan đến việc xây dựng đội ngũ cán bộ như đã trình bày trên đây. Bài viết phản bác phải là sự kết tinh của trí tuệ, trách nhiệm, tình cảm tác giả. Một bài bút chiến dù có dùng bút pháp phù hợp đến đâu nhưng nội dung nhạt nhòa thì không thể có sức thuyết phục, không thể làm cho người ta tâm phục, khẩu phục được. Cái nền của việc này là ở công tác nghiên cứu. Cần tổ chức lại công tác nghiên cứu về Hồ Chí Minh.

REGARDING TO THE FIGHT AGAINST HO CHI MINH-DISTORTING ARGUMENT

Mach Quang Thang

Ho Chi Minh National Academy of Politics

ABSTRACT

Ho Chi Minh is "the preeminent character", "the national liberation hero and the outstanding culturist of Vietnam" according to the UNESCO's assessment. Ho Chi Minh is "the great national hero," as recognized by Vietnam Communist Party's Congress, "Uncle Ho" in the minds of many Vietnamese patriotic generations. Ho Chi Minh was the person participating in founding the Communist Party, the founder of the Communist Party of Vietnam, the father of the Democratic Republic of Vietnam, the founder of the National United Front, and the beloved father of the armed people force. Ho Chi Minh was the resilient soldier of the workers' and communist movements and the national liberation movements in the world. He is the leader of the nation and the Communist Party of Vietnam. It's true. But, there are still some people deliberately not acknowledging this; they distort the life and career of Ho Chi Minh. How shall we consider this?

CHÚ THÍCH VÀ TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Theo "Phỏng vấn nhà văn Dương Thu Hương", <http://www.bbc.co.uk/vietnamese>, 12-2-2009, 11:54 GMT.
- [2] Theo "Phỏng vấn nhà văn Dương Thu Hương", <http://www.bbc.co.uk/vietnamese>, 12-2-2009, 11:54 GMT.
- [3] Theo "Phỏng vấn nhà văn Dương Thu Hương", <http://www.bbc.co.uk/vietnamese>, 12-2-2009, 11:54 GMT.
- [4] Bảo tàng Hồ Chí Minh, *Hồ Chí Minh - Những sự kiện*, NXB Thông tin lý luận, 1990.
- [5] Trần Bạch Đằng – Trần Văn Giàu, *Vĩ đại một con người*, NXB Trẻ, 2004.

- [6] Võ Nguyên Giáp (Chủ biên): *Tư tưởng Hồ Chí Minh và con đường cách mạng Việt Nam*, NXB Chính trị Quốc gia, 1997.
- [7] Trần Văn Giàu, *Sự phát triển của tư tưởng Việt Nam từ thế kỷ XIX đến Cách mạng Tháng Tám* (3 tập), NXB Khoa học xã hội, 1973, 1975, 1985.
- [8] Trần Văn Giàu, *Triết học và tư tưởng*, NXB Tthành phố Hồ Chí Minh, 1998.
- [9] Khu di tích Hồ Chí Minh tại Phủ Chủ tịch, *Nơi ở và làm việc của Chủ tịch Hồ Chí Minh tại Phủ Chủ tịch – Hà Nội*, NXB Lý luận chính trị, 2006.
- [10] Sophie Quinn Judge, *Ho Chi Minh, The missing years*, Berkeley and Los Angeles, University of California Press, California, 2002.
- [11] Duiker William J., *Ho Chi Minh a lif*, Hyperion, New York, 2000.

- Ngày nhận bài: 1/12/2015
- Chấp nhận đăng: 10/2/2016